

støtte al den Industri, der med Rimelighed kan siges at have en vis Ret til at være herhjemme, fordi Forholdene for disse Industrier er nogenlunde naturlige; jeg vil gerne være med til at hjælpe Industrien over en vanskelig Krise, om der kan findes en Form for at hjælpe den. Men den Form, den Vej, man har været inde paa, har jeg været bange for, og jeg er i det hele taget bange for at komme ind paa disse almindelige Beskyttelsesforanstaltninger, hvad enten de hedder Importregulering, Importforbud eller Toldbeskyttelse. Jeg kan ikke se rettere, end at den Udvikling, vi har haft med Hensyn til vor Stilling til, vort Samkvem med fremmede Lande, og som man med eet Ord kan kalde for Frihandelsprincippet, har vist sig at være en mægtig Løftestang, der har bragt vort Folk op til hele den sociale og finansielle Stilling, som det er oppe paa i Øjeblikket. Derfor har jeg været saa overordentlig bange for at gaa med til denne Foranstaltning, ja, jeg har været saa betænkelig derved, at jeg ikke turde gaa med dertil, selv om man som nu har vedtaget den som en afsluttende Kriseforanstaltning; alligevel har jeg været tilbøjelig til at anse det for skadeligt at indlade sig derpaa.

Jeg har ønsket at fremsætte disse faa almindelige Bemærkninger om disse Spørgsmaal, fordi jeg tror, at vil man gaa videre fra socialdemokratisk eller anden Side og kræve en videre Udvikling af dette System eller et dermed beslægtet System, vil det komme til at præge den almindelige Debat og den almindelige Politik ude i Landet, og det har jeg ønsket allerede paa nærværende Tidspunkt at tage mit Standpunkt til, saaledes at i hvert Fald mine Vælgere er klare over, hvor jeg staar i denne Sag. Jeg tvivler ikke om, at det skal vise sig, at den nuværende Regering har baade Villie og Evne til at finde en god og forsvarlig Vej derud af. Jeg stoler paa, at den vil vide at finde en Vej, ad hvilken vi kan komme til rimelige Forhold ogsaa paa dette Omraade.

Det var disse egentlige politiske Bemærkninger, jeg ønskede at gøre. Jeg havde ogsaa nok haft Lyst til at fremsætte nogle Bemærkninger om vort Lands finansielle Stilling, men fordi det nu allerede er ud paa Aftenen, skal jeg afholde mig derfra. Kun vil jeg gerne have Lov til at sige en ganske enkelt Ting. Man har i den sidste Tid fra radikal og socialdemokratisk Side saa smaat begyndt at agitere med, at vi fra Venstres Side ikke er bedre finansielle Husholdere med Statens Midler, end de var i

Krigsaarene og den første Tid derefter. Jeg tror ikke, det med Rette kan siges, at dette er rigtigt. Naar man lægger Mærke til, hvad de to ærede Ordførere fra disse to Partiers Side (L. Rasmussen og Rode) har udtalt om netop denne Sag, saa vil man umiddelbart undre sig over, at de, naar de skal finde Svagheder hos Venstre i denne Henseende, ikke giver sig til at pege paa, hvilke Foranstaltninger Venstre har brugt flere Penge til end den forrige Regering. I Hovedsagen lader man dette ligge. Hvorfor peger man ikke paa, at der eller der er et Punkt, hvor vi har brugt væsentligt mere end den forrige Regering Nej, det gør de ikke af den ganske simple Grund, at det er uhyre vanskeligt for dem at gøre. De store Udgifter, Staten har haft i de senere Aar, er i alt væsentligt en Følge af Love, vedtagne før 1920, eller Afviklingsforanstaltninger af det Styresæt, der har været raadende i Krigsaarene og de nærmest følgende Aar. Jeg ved vel, at man vil pege paa Kornloven og sige: Ja, men der er dog et Punkt, hvor det er blevet lige saa dyrt som i forrige Aar. Ja vel, det kan man gøre, men man kan ikke sige andet, end at det er væsentlig samme Udgifter som tidligere. Og man kan pege paa Kulkøbene o. s. v., men det er jo dog ikke Hovedposter, som gør, at hele den finansielle Stilling ligger, som den gør. Jeg finder, at Venstre er inde paa de rigtige Veje for at bringe Balance til Veje. Lige tvært imod det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, der raadede Venstre til endelig at standse Arbejdet for at skaffe Balance, vil jeg sige til Venstres Regering: Fortsæt ihærdigt med Arbejdet; det er et nødvendigt Arbejde for vort Lands Stilling i sin Helhed, og jeg tror, at Venstre som Parti vil staa stærkt samlet bag Ministeriet i det Arbejde, det gør, baade i det Arbejde, hvor det bringer Beparelser til Veje, og i det Arbejde, som ellers gøres for at bringe Orden i vore finansielle Forhold.

Der er dernæst nogle enkelte Henstillinger, jeg vil gøre, og som jeg gerne vil, at de højtærede Ministre skal tage Hensyn til. Jeg vil begynde med den højtærede Indenrigsminister. Gennemførelsen af Loven om Aldersrente staar jo nu ret snart for. Denne Lov vil sikkert bringe saa store forøgede Byrder for en stor Del af Landkommunerne, at de nødvendigvis maa tage Hensyn dertil ved Lægningen af deres Budget, ligesom det maaske ogsaa kan have nogen Betydning for Udgifternes Beregning, at Sogneraadene bliver gjort bekendt med Administrationens Opfattelse af Lovens Praktisering, inden Skatteansættelsen finder Sted.